

மாற்றி

உள்ளே....

ஈழபுத்ரீ

கல்லூரன்

மலையன்பன்

மௌரியன்

லோகன்

டானியல் அன்ரனி

சஞ்சீவன்

தா. இராமலிங்கம்

— ஆசிரியர் எழுதுகின்றனர் —

மே. 1984

மூன்று ரூபாக்கள்.

அன்பளிப்பு:

சிவசக்தி ஸ்ரோர்ஸ்

(பலசரக்கு வியாபாரம்)

சிவகாமி அம்பாள் வீதி,
காரைநகர்.

ASIA BIKE

BAR, BORG & HANDLE 18 TO 20

2 YEARS GUARANTEED

E. S. Perampalam & Sons

50, Kasturiar Road,

JAFFNA.

ANY ACCIDENT NO GUARANTEE

22324

குவிர் பானங்கள்

பாட்சாலை உபகரணங்கள்

ரிஞ்சார உபகரணங்கள், பால் ம

பருந்து வகைகள்

மங்கல - அவமங்கல கிரியை

சாமான்

யாவற்றையும் மொத்தமாகவும் -
-சில்லறையாகவும் மலிவு விலையில்
பெற்றுக்கொள்ளவும்,
சிறந்த ஸ்தாபனம்

ஸ்ரீ முருகன்ஸ்

சிவன்கோவில் வீதி, காரைநகர்

ரிஞ்சார உபகரணங்களுக்கு

Home D Lites

(மிஞ்சார ஒப்பந்தகாரர்)

பேர்ட்டோஸ்ட் பிரதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது
— திரு. என். சிவசக்தி

7, MODEL MARKET
HOSPITAL ROAD
JAFFNA.

ஏந்தும் கரங்களுக்கு

முதலிதழ் பற்றி
பல குறைகள்..
காதோடு காதாக..
ஏற்றுக் கொள்வோம்
யூலை மரணங்களுக்கு
துக்கத்தை எழுதி
அன்று நாய
தொடக்கி வைத்த
அந்தப்படலம்
தொடர்த்தான் போகிறதோ?
சுண்ணாகத்தில்..
மல்லாகத்தில்..
யாழ்ப்பாணத்து
சின்னக்கடை..
பெரியகடை..
வீதியெல்லாம்
சரிந்து கிடந்த
மனித உடல்கள்
அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட
கட்டடங்கள்
வாசனங்கள்
என்பவற்றோடு சேர்ந்து
சாமபரான மசய்தி
டங்களுக்கும்
எட்டியது தானே!
.....
.....
மௌனந்தாசை
எமது அஞ்சலிகளாய்
இப்போது இருக்கும்

X காலாண்டிதழ் X

மாணா

பிறப்பு 2

கலையெல்லாம்
விலைபோகும்
விளம்பரமாய் ஆகாமல்
மலைபோலவுள்ள
மக்களிடர்
நீக்க
உதவவேண்டும்.

முசுவரி:

நாவலடி ஒழுங்கை,
திருநெல்வேலி மேற்கு,
யாழ்ப்பாணம்.

முன்னர் வந்த
முதலிதழில்...
இப்பக்கத்திலே
இலக்கியம் பற்றி
எதனையும் காணவில்லை
என
எமக்கு எழுதியவர்களுக்கு
எமது பதில்
“எதிரே உள்ள
ஏழு வரங்களில்
காலுங்கள்”
‘மாற்று’ ஏற்கும்
விடயங்களில்
படைப்புகளைப் பார்க்கிலும்
படைப்பாளி பற்றிய
அதனது கவனம் அதிகமாக
-மிருகும்
மேதினத்தின் மாதம்து...
மேதனியில்
மூலை முடுக்கெல்லாம்
உழைப்பவர்கள் எல்லாம்
உத்தரிகள் ஆக்கப்பட்டு
“உலகத் தொழிலாளர்களே
ஒன்றுபடுங்கள்”
என்ற
உன்ன வாக்கியங்கள்
உதவாமல் போய்விடுமோ
என்ற அச்சம் எமக்கு...
இத்தோடு...
மூன்றாம் இதழின்
முதற்பக்கத்தில்
முகங்கள் பார்ப்போம்.

சஞ்சீவனின் இரண்டு பக்கங்கள்

★ “இலங்கை இலக்கியம் எங்கே செல்கிறது?” இப்படி கேட்டவர், ஈழத்திலிருந்து சிறுகதைகளைப் பிரதிபண்ணும் பாரிய வேலையொன்றை செய்து கொண்டிருந்தவர். கேட்கப்பட்டவர்களில்..... பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் எச்ச சொச்சமாம் “லக்ஸ்” சவர்க்காரத்திற்கு இன்னமும் இலங்கை வானொலியில் விளம்பரம் செய்து வயிற்றைக் கழுவும் ஒருவர், வாரம் ஒரு சிறுகதையை (தான் படிக்காமல்) வீரகேசரியில் கிள்ளிப்போடுகின்ற இன்னொருவர், பாலியல் பயங்கரக் கதைகளை தாங்கிவரும் ‘மித்திரன்’ வாரமலருக்கு பொறுப்பாக இருந்துவரும் நங்கை ஒருவர். இப்படி இன்னும் சிலர்: இவர்களுக்கு இலங்கையின் சமகால தேசிய இனப்பிரச்சனை தொடர்பாக எவ்வித அக்கறையோ, தெளிவோ இல்லாத அப்பாவிகள் இலங்கை இலக்கியத்தின் பாதையை காட்டுகிறார்களாம்... பாதையை?

தமிழகத்து ‘தாய்’ வார இதழின் ஆசிரியர் வலம்புரிஜானுக்கு இது சமர்ப்பணம்.

★ இலங்கை வானொலியில் சேவை இரண்டு இரவுவரை நீடிக்கப்பட்டதன் பின்னர் சேவை ஒன்றின் தரமும் கூடியுள்ளதாம். கொழும்புப் பத்திரிகையொன்று இக் கண்டுபிடிப்பை ‘அறுவடை’ செய்துள்ளது.

முன்பெல்லாம் காலை தொடங்கி மாலை 6 மணிவரை தென்னகத்து சினிமாவே தஞ்சம் என அலறி வந்த சேவை இரண்டு இப்போது இரவில் கூட... புத்தகத்தை மூடிவைத்து வீட்டு ஒலிச்சித்திரம் கேட்க விழைகின்ற பாடசாலைப் பிள்ளைகள் தோன்றியுள்ள ‘முன்னேற்றம்’ இப்போதுதான் நிகழ்கிறது தென்னகத்து சினிமா உலகம் இல்லாவிடில் தமிழ்ச் சேவை இரண்டை மூடிவிடவேண்டியது தானோ?

★ யாழ் நகரின் திறந்த வெளிச்சதுக்கத்தில் ஒரு கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா. இருவர் சேர்ந்து தொகுத்தது கூட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்னர் வந்திருந்த எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்குள் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“இந்த புத்தகத்தின்ற கவரைப் பார்த்திட்டு ஆமிக்காரன் உள்ளுக்கு ஏதோ இருக்குமென்று நினைக்கப் போறான்” மாருதம் சஞ்சிகையால் ‘நாயனார்’ பட்டம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்ட Champion எழுத்தாளர் இப்படி கூறிவிட்டு, தான் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு அணிந்து வரும் வெள்ளைச் சப்பாத்தை ஆட்டிக் கொள்கின்றார்.

இப்படி அவர் கூறியது போல “உள்ளுக்கு ஒன்றுமே இல்லாத” அந்த தொகுதி பற்றி, பிரமாதமான விமர்சன உரைகள் பின்னர் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. பதிலுரையில் நூலாசிரியர்களில் ஒருவர் எழுந்து முதலில் கூறுகிறார், “இப்போது நாங்கள் எதைப் பற்றி எழுதவும் பயப்படக்கூடாது. வீதியில் நடந்து செல்கின்ற நாம் வீடு திரும்புவோமா என்பதுகூட சந்தேகம்தான்”...

சஞ்சீவனின் இரண்டு பக்கங்கள் சஞ்சீவனின் இர

இப்படித் தொடர்ந்த அவர் இறுதியாக கூறுகிறார்; “இப் புத்தகத்தின் அட்டைப்படத் திற்கு நாம் முன்னர் தெரிந்துவைத்திருந்த சித்திரம் எம்மைக் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கும் என்பதால், வேறொன்றையே பிரசுரித்துள்ளோம்”

★ “ஈழநாடு” பத்திரிகை தனது வாரமலரில் வெளிவரும் சிறுகதைகளுக்கு சன்மானம் வழங்குவதில்லை ஆதலினாலேயே முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் என்று தங்களை இனங்காட்டிக் கொள்பவர்கள் அப்பத்திரிகைக்கு எழுதுவதில்லை என்றும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சன்மானத்திற்காக மட்டும் எழுதுவதில்லை என்றும் வாதப்பிரதிவரங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேளை “ஈழநாடு” சிறுகதைகளைப்பற்றி இன்னொரு விடயத்தை நான் எழுதவேண்டியுள்ளது தற்போது ஈழநாட்டில் பிரசுரமாகும் சிறுகதைகளைப் பொறுத்த வரை அவற்றின் தரத்தைப்பற்றி நாங்கள் அக்கறை கொள்ளாமல் “புதியவர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கப்படுகின்றது” என்ற முடிவுக்கு மாத்திரமே வரவேண்டியுள்ளது. ஆனாலும் சிறுகதைத்துறை அடைந்துள்ள எதிர்பாராத வளர்ச்சி, சமகாலப்பிரச்சனைகளை கையாளும் விதம், நவீன யுக்திகள் கையாளப்படுவதனால் உண்டாகும் பிரமிக்கத்தக்க வடிவங்கள், மற்றைய சில சஞ்சிகையில் (புதிசு, அலை, கீற்று, கனையாழி) காணப்படும் இந்த யுகத்தில் ஈழநாட்டின் வளர்ச்சியை கதைகள் “எங்கேயோ” நிற்கின்றன என்பதை அது ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

★ மேலது சமகால தேசிய இனப்பிரச்சனை பற்றி எழுத்தாதவர்கள் தூக்கி எறியப்பட வேண்டும் என்ற குற்றச் சாட்டு பற்றி வாசகர் ஒலுவரிடம் கேட்டபோது அவர் கூறினார். செ. யோகநாதன் கூட ‘இரவல் தாய் நாடு’ எழுதினார் அருமையான குறுநாவல் எழுது பிரச்சனைகள் பற்றி, ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் அரசு உத்தியோகத்தில் இருந்த போது ஆளுங்கட்சிக்கு வால் பிடிக்க அவர் ஆடிவிட்ட ஆட்டங்கள், காட்டிக் கொடுப்புக்கள், ஊழல்கள்... செ. கணேசலிங்கமும் தான் எழுதியிருக்கிறார் பிரமிக்கத்தக்க எழுத்துக்கள் ஆனால் ஐ. தே. கட்சியின் கூட்ட நோட்டீஸ்கள் இவரது ‘குமரன்’ அச்சகத்தில் தான் இடிக்கப்பட்டன... அப்படியானால் இவர்களை ‘மாத்திரம்’ தூக்கி எறிவதா?... என்ன?...

தென்றலே....

— ஈழபுத்ரி —

தென்றலே.....,

வேண்டாம்...

எனை நீ தழுவ வேண்டாம்.....

அனலில் வெந்துருகும் எனக்கு

நின் தழுவல் சொர்க்கமே.

எனினும்.....,

வேண்டாம்.

நான் வீட்டிலல்ல,

தெரிந்தும் விளக்கில் விழ;

ஒரு முறையா, இரு முறையா — நீ

சொர்க்கத்தில் ஏற்றிப் பின்

நரகத்தில் வீழ்த்தியது

ஒரு முறையா...? இரு முறையா.....?

தன்மையாய் வருடி

மெல்லெனத் தழுவி

நீ சொன்ன சேதி

என் காதில்

இறம்பைக் கொதி நிலையில்.....

இதுதான் சொர்க்கமா என்ன... ..

எனக்குத் தெரியும்,

இம்முறையும்... ..

நீ நுழைந்து வாராத இடமுண்டோ?

நீ சொல்லப்போவது,

“நான் இராணுவ முகாமினூடு வீசிய

- போது

அல்லது,

நான் அந்த இடத்தருகே ,

அல்லது,

அந்த வீதி வழியே வந்தபோது...”

வேண்டாம்.....

மேலே சொல்லவேண்டாம்,

எனக்குத் தெரியும்

நீ கண்ட சடலங்களில்

அல்லது

சடலங்களாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவற்றுள்

ஒன்றோ... பலவோ.....

எனக்கு மிக உற்றராயிருக்கலாம்,

நிலைப்பாடு

டானியல் அகர்னி

ஈள்ளென்று வெய்யில் படவும், தலைமுதல் கால் கள்வரை சாரத்தை இழுத்துப் போர்த்தபடி விடிந்த பின்னும் தூங்கும் அந்த சுகானுபவத்தை இன்னும் ஒரு தடவை அனுபவித்துப் பார்க்க வேண்டும்போல் இருந்தது இவனுக்கு. இப்போதெல்லாம் முடிவதில்லை. வீதிப் போக்கு வரத்துச்சந்தடியில், வாகனங்களின் 'ஹார்ன்' ஒலியும், கரத்தை வண்டிகளின் கட கட ஓசையும், தெருஓரத்து அங்காடிகளின் காட்டுக்கத்தலும், முச்சந்தி மூலையில் நின்ற தினமும் ஒலிபெருக்கியில் கூப்பாடு போடும் "தேசிய லொத்தர்" சபை வாகனத்தின் சீட்டு வியாபாரமும் திரும்பினபக்கம் எல்லாம் "ஓ" வென அலறும் வனொலிப்பாடல்களும் இவனது சின்ன சின்ன ஆசைகளைக்கூட நிராகரித்தன.

இவன் மெல்ல மெல்ல புதிய குழலை ஜீரணித்துக் கொண்டான். இன்று ரீயூற்றரியில் வகுப்பு எதுவும் இல்லை. இன்றைய ஒருநாள் பொழுது எப்படியோ போக வேண்டும் என்று சலித்துக் கொண்டவனுக்கு நேற்று இவனும்விவேகானந்தனும் 'கொட்டேல்' ஒன்றிலிருந்து தேனீர் அருந்திக்கொண்டிருந்தபோது காலிமுகத்திட லில் கூட்டம் ஒன்றுக்குப் போவது என்று பேசிக் கொண்டது கூடவே நினைவுக்கு வந்தது.

இருந்த பிளேட்டுகளில் ஒன்றுதன்னும் நல்ல நிலையில் இல்லை என்பது தெரிந்தபோது மீண்டும் சலித்துக் கொண்டான்.

"இதற்கும் மச்சாளிடம்தான் காசு கேக்க வேணும். எனக்கும் ஒரு வேலை இருந்தால் ஏன் இந்தக் கஸ்ட்டம்"

இவனுடைய அண்ணன் கதிர்காமநாதன் தபால் பகுதியில், உதவி தபால் அதிபராக இருக்கிறான். இவனுக்கு மூன்றுவேளைச்சாப்பாடு போடுகிறான் ரீயூற்றரிக்கும் அவன்தான் பணம் கொடுக்கிறான் - சில வேளைகளில் கையிலிருப்பதையும் செலவுக்காக தந்துவிடுவான். கூடப் பிறந்த குற்றத்திற்காக இவனையும் தனது குடும்பத்தோடு சேர்த்து சுமக்க வேண்டிய தலை எழுத்து அவனுக்கு.

வீட்டிலிருந்தபோது கூட கதிர்காமநாதன் காரிய காறன் என்று பெயர் எடுத்தவன். தன் விசயத்தில் எப்போதும் கருத்தாக இருந்து அதற்காக எப்படியும் வளைந்து கொடுத்து போகக் கூடியவன் உத்தியோக முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக இருந்த அத்தனை "பரீட்சைகளையும்" சுலபமாக தாண்டி வந்து விட்டவன். கதிர்காமநாதனுக்கு இதனாலேயே குடும்பத்தில் தனி மரியாதை.

சிறுகதை

படுக்கையை சுருட்டி மூலையில் போட்டுவிட்டு கைகளை உயர்த்தி சோம்பலை முறித்துக் கொண்டே சுவரில் மாட்டியிருந்த கண்ணாடிமுன் வந்து நின்றான். அஸ்ட்ட கோணத்திலும் முகத்தை அபிநயகம் செய்து பார்த்தான், இவனுக்கே இவனுடைய முகத்தை பார்க்க சகிக்கவில்லை, தாடையை கைகளால் தடவிப்பார்த்தான் சேவ் செய்து இரண்டு நாட்கள்தான் அதற்குள் மயிர்வேறு சொற சொற வென்று வளர்ந்திருந்தது. இன்று எப்படியாவது சேவ் செய்து போடவேண்டும் என்று நினைத்தவனாக கண்ணாடி ஸ்ராண்டில் இருந்த சேவிங்செட்டை திறந்து பார்த்தான். பெட்டிக்குள்

நல்லதொரு சந்தர்ப்பமாக வாய்த்தது யூலை 18 வேலை நிறுத்தம். இவனுடைய கந்தோரில் வேலை செய்தோரில் பெரும்பாலோர் வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்து கொள்ளவும் இவனும் இன்னும் சிலரும் மாத்திரம் தப்பித்துக் கொண்டனர்.

இதற்காகவோ என்னவோ முகம் தெரிந்த மனிதர்கள் சிலராலேயே அடுத்தநாள் கந்தோருக்கு வரும் வழியில் தாக்கப்பட்டு மண்டை உடைந்து, உதடுகிழிய ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டதைத் தவிர வேறு எந்த இழப்பும் இவனுக்கு ஏற்படவில்லை என்று இன்றும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

இவன் வேலையில்லாமல் இருப்பது இவனை விட இவன் அண்ணனுக்குத்தான் கவலை அதிகம், இவனுடைய சோம்பேறித்தனமும், பிடிவர்தமும் தான் இவனுக்கு வேலை கிடைக்காததற்கு காரணம் என்பது அவனுடைய கருத்து, இதை அடிக்கடி சொல்லிக் காட்டுவான். இவன் அப்படி நினைக்கவில்லை அதற்காக அவனோடு எதிர்வாதம் செய்ய பிரியப்படுவதில்லை அடங்கிப் போவான்.

‘பாத்தூரில்’ சள சள வென்று நீர் கொட்டும் சத்தம் கதிர்காமநாதன் குளித்துக் கொண்டிருந்தான். சில நாட்களாகவே அவனுடைய முகத்தில் களை இல்லை. வீட்டில் எல்லோருடனும் எரிந்து விழுந்து கொண்டிருந்தான். சிவநாதன் இவர்கள்கூட வந்த நாளில் எப்போதாவது அண்ணனும் மச்சாளும் சண்டை பிடித்ததைப் பார்த்திருக்கிறான்.

இப்போது ஏனோ அடிக்கடி நடந்தது. காலையில் கிடப்பதை அவசர அவசரமாக விழுங்கிக் கொண்டு கந்தோருக்குப் போக பஸ்சை பிடிக்க ஓடும் இந்த இயந்திர வாழ்க்கையை நினைத்து சிலவேளை இவனை ஆச்சரியப்பட்டதுண்டு, இப்போது கதிர்காமநாதனிடம் ஏன் இந்த அசமத்தப் போக்கு.

துருத்திக் கொண்டு படிய மறுக்கும் தலைமயிரை அழுத்தி இழுத்துக் கொண்டே மீண்டும் வெளி விழுந்தைக்கு வந்தான்.

சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்துகொண்டே வாடுவிப் பெட்டியை மெல்லத் திருகி விட்டு ரீப் போவில் கிடந்த பழைய பத்திரிகை ஒன்றைப் புரட்டினான்.

“எலிசபேத் ரெய்லர் ஆறுவது தடவையாக திருமணம் செய்து கொண்டார்”, தலைப்பு செய்தி இவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. விவேகானந்தனை நினைத்துக் கொண்டான். விவேகானந்தன் இப்படிச் செய்திகளை முக்கியத்துவத்துடன் பிரசுரமாவதை கண்டு விட்டால் பெரிய ‘லெக்சரே’ அடித்து விடுவான்.

விவேயின் கருத்துக்கள் இவனுக்குச் சிலவேளை உடன்படும் சிலவேளை முரண்படும், சிலவேளை விளங்குவதில்லை, அவன் புதிய பொருளை புதிய சொற்களில் பேசுவான். அவனுடைய கொள்கை இலட்சியங்கள் பற்றி இவனுக்கு எந்தவித தீர்மானகரமான அபிப்பிராயமும் இதுவரை ஏற்பட்டதில்லை. அதனால் என்ன இன்னும் அந்த நட்பின் நெருக்கம் குறைந்து விடவில்லை.

விவேகானந்தன் இவனோடு கூட படித்த காலத்திலிருந்தே அப்படித்தான். வகுப்பில் அரசியல் பேசியதற்காக பலமுறை ‘இம்பொசிசன்’ எழுதியிருக்கிறான். ஆசிரியர்களும் இவனிடம் பிரியமில்லை. இவனும் அப்படித்தான்.

தேவி குசினிக்குள் இருந்து வெளியே வந்தான் ஒரு வயதுதான் நிரம்பிய சுரேஸ் அவனுடைய ‘சோட்டி’யை

பிடித்துக்கொண்டு உம்... உம் என்று சினுங்கிய படியே பின்னால் இழுபட்டுக்கொண்டு வந்தான். சுரேசின் முகத்திலும் கைகளிலும் ஏதோ வெள்ளை வெள்ளையாக அப்பியிருந்தது.

‘தம்பி இவனக் கொஞ்சம் வச்சிருந்து பராக்குக் காட்டுங்க நான் தேத்தண்ணி போட்டுக் கொண்டு வாறன் ஒரு அலுவலும் செய்ய விடுகிறான் இல்ல’

சுரேசை இவன் தூக்கி மடியில் வைத்துக் கொண்டான். அவன் சினுங்கி முரண்டு பிடித்தான். பத்திரிகையை எட்டிப்பிடித்து வாய்க்குள் வைத்து கிழித்து விட முயன்றான்.

குசினிப்பக்கம் இருந்து மூத்தவன் சாந்தினியின் அழகுரல் திடீரென வெடித்து எழுந்தது. தேவி அவளை எதற்காகவோ சத்தம் போட்டு திட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

கதிர்காமநாதனின் குரல் குளியல் அறைக்குள் இருந்தே கேட்டது. ‘ஏ தேவி ஏன் இவன் சாந்தினி அழுகிறான். அவள் கேட்கிறதை குடுத்துத்தான் தொலையன். ஸ்கூலுக்கு நேரம் போச்செல்லே’

தேவியும் பதிலுக்கு இரைந்தாள் ‘இஞ்ச வந்து பாருங்கோ நேற்றுத்தான் கொம்பாஸ் பெட்டிக்கு காச வாங்கிக் கொண்டு போனவள் இன்றைக்கு கலர்பெட்டி வாங்க வேணும் என்று நிற்கிறாள்.

கதிர்காமநாதன் எதுவும் பேசவில்லை, குளித்து முடித்துவிட்டு துவாயினால் தலையை துவட்டிக்கொண்டே வெளியில் வந்தான். சிவநாதன் சுரேசை கீழே இறக்கி விட்டான். அவன் ஓடிப்போய் அப்பாவின் சாரத்தை பிடித்து இழுத்து கைகள் இரண்டையும் உயர்த்தி தூக்கும்படியாக அடம்பிடித்தான் - சுரேசைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டே கதிர்காமநாதன் இவன் அருகே வந்தான்.

‘இன்றைக்கு பின்னேரம் எங்கேயாவது போகிறாயா’.....!!

‘விவேகானந்தனிடம் வாறதாக சொல்லியிருக்கிறேன்’

‘போறதாக இருந்தால் போயிற்று ஏழுமணிக்குள் வந்துவிடு இன்றைக்கு உன்னுடைய வேலை விடயமாக ஒருவரை பார்க்க வேணும். ஸ்ரைக்கில் நின்றவங்கட இடத்துக்கு ஆள் எடுக்கப் போறாங்க... வழக்கம்போல எங்கேயாவது கதையோடு நிக்காமல் வேளைக்கே வந்து விடு’ —

சிவநாதன் எதுவும் பேசவில்லை, மௌனமாக எழுந்துபோய் ஸ்ராண்டில் கிடந்த சேட்டுகளையும், ரவுசர்களையும் எடுத்து திருப்பித்திருப்பி பார்த்தான். அன்று போடுவதற்கு உகந்ததாக எதுவும் இல்லை. ஒரே அழுக்கு வியர்வை நாற்றம் வேறு. நேற்றே கழுவிப்போட வேண்டும் என்று நினைத்தவன் வேறு வேலைகளில்

மறந்தே போய் விட்டான். விவேகானந்தனும் 'நீற்றாக' உடை உடுத்துவதில் சற்று அக்கறை உள்ளவன்தான். அவனுடைய 'ஹம் மெற்ஸ்' சிறிவர்த்தனா, சோமபாலா இருவரும் கூட அப்படித்தான். சோமபாலாவை பார்க்கும் போதெல்லாம் இவனுக்கு சிங்கள சினிமா நடிகன் ஒருவனின் முகம்தான் நினைவுக்கு வரும்.

அவர்களுடன் சேர்ந்து எப்போதாவது வெளியில் செல்வதுண்டு. அப்போதுதான் தன்னைப்பற்றி அதிகம் கவலைப்படுவான் அடிப்பக்கத்தில் விரிசல் கண்டு இளைப்போட்டிருந்த அந்த கறுப்பு நிற ரவுசரும் எப்போதோ ஒரு பரீட்சைக்குப் போவற்காக எடுத்த வெளிர் நீல நிற 'எயிற்றிருவனரி' சேட்டும் எத்தனை தடவைதான் போட்டுக் கொண்டு செல்வது 'அண்ணனிடம் எப்படி ரவுசர் தைக்க காசு கேட்பது மச்சாள் ஏதும் நினைத்துக் கொண்டால்,

உடம்புகளை அள்ளி எடுத்துக் கொண்டு பார்த்துரம் பக்கமாக நகரவும் வாசலில் தபால்காரனின் சத்தம் கேட்டது.

பகல் மூன்று மணிமேல் இருக்கும், அப்படியிருந்தும் வெய்யில் அனலாக கொதித்து உடல் வியர்வையில் நனைந்து கொண்டு வந்தது. முதுகுப்புற சேட் வேறு கச முச வென்றிருந்தது.

இப்பொழுதே பஸ்சைப் பிடித்தால்தான் நாலு அணிக்கு முன் விவேகானந்தனின் அறையில் நிற்கலாம். அவனும் வேலை முடிந்துவர நேரம் சரியாக இருக்கும்.

'பஸ் ஹோல்டிங்பிளேசில்' நின்று கொண்டே சிவநாதன் சுற்றுவரப்பார்த்தான். இவன் கூட இன்னும் யார் யாரோ இவன் போகும் நூற்றி ஒன்றுக்காக நிற்குகொண்டிருந்தனர்.

நூற்றிஒன்று தவறினால், நூற்றிப்பதினென்று, நூற்றிப்பதினைந்து, சிவநாதன் மனதிற்குள் இலக்கங்களை நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டான். எதிரே இருந்த கட்டிடத்தின் சுவரில் புதிதாக இன்று ஒரு போஸ்டர் ஒரு வேட்பாளர் நானும் இம்முறை தேர்தலுக்கு நிற்கிறேன் என்று கூறி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு வணக்கம் தெரிவிக்கும் பாவனையில் - இன்னும் வெகு உன்னிப்பாக கவனித்ததில்தான் அது புதிதாக ரிலீசாயிருக்கும் தமிழ்சினிமா ஒன்றின் 'போஸ்டர்' என்பது தெரிந்தது அதிகாலையில் வெள்ளை மலர்களாய் பூத்துச் சிரித்தபடி 'யூனிபோம்' அணிந்து அணிஅணியாய் உற்சாகத்துடன் செல்லும் சிறுவர்கள் மாடையானதும் 'படிப்பில்' சோர்ந்து விழுந்து சுமைகூலிகள் போல் மெல்ல மெல்ல அசைந்து செல்வதை பார்க்கையில் இவனுக்கு இரக்கமாயிருந்தது -

தூரத்தில் பஸ் ஒன்று வரும் இரைச்சல். கூர்ந்து இலக்கத்தை கவனித்தான். நூற்றிப்பதினைந்து இந்த பஸ்சில் ஏறினால் சந்தியில் இறங்கி சற்றுத்தூரம் நடக்க வேண்டும். பாதகமில்லை வேளைக்கே போய் விடலாம்.

கூட்டம் 'பூட்போட்டில்' நெருங்குண்டது. வாசல் ஹாண்டிலைப் பிடித்துக் கொண்டு முண்டி அடித்துக் கொண்டு ஏற முயல்கையில் இவன் கைக்குள் ஒரு பெண்ணின் பிரதிஸ்ட்டம் நகங்குண்ண அந்த தீடர் ஸ்பரிசத்தின் ஒரு கண அதிர்வில் இவன் கைகளை விலக்கிக் கொண்டான்,

அதற்குள் அந்த பஸ் நகர்ந்து விட்டது 'பூட்போட்டில்' பலர் வெளவால் தொங்கல் அந்த வித்தையை இவன் இன்னும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதனாலேயே இப்படியாக பல தடவைகள் பஸ்சை கோட்டை விட்டிருக்கிறான்.

அந்த பஸ் அடுத்த ஹோல்டிங் நிற்கும் வரை பார்த்துக்கொண்டு நின்ற சிவநாதன் சேட் பையில் இரண்டாக மடித்திருந்த கடிதத்தை எடுத்து மூன்றாவது தடவையாக படித்தான்.

அது இவனுடைய இளையதங்கை சுசீலா ஊரிலிருந்து இவனுக்கு எழுதியிருந்தான். வழமையான வேண்டுதல் களை விட விசேடமான புதினம் கடைசித்தங்கை மேகலா புத்திக்கு வந்து விட்டாள். இருபதாம் திகதி தலைக்குத் தண்ணி வார்க்கப்படும் என்பது தான்.

இரண்டாவது தடவையாக அம்மா ஊரிலிருந்து ஐம்பது ரூபா அனுப்பியிருந்தாள். அதைக்கூட அவள் அனுப்பி வைக்க எவ்வளவு சிரமப்பட்டிருப்பாள் என்பது சிவநாதனுக்குத் தெரியும்.

அவன் அந்த மனிதரை தபால் கந்தோரில் மாற்றிக் கொண்டபோது அவன் முதலில் நினைத்துக்கொண்டது விவேகானந்தன்தான். இவ்வளவு நாட்களும் சினிமாவுக்கு இவனுக்கும் சேர்த்து விகோனந்தனே ரிக்கற்றுக்கு பணம் கொடுத்து விடுவான் கொட்டேல் பில்களும் அவ்வாறே நடந்தன.

இன்று அவனைக் கொடுக்கவிடுவதில்லை. எங்கேயாவது நல்ல கொட்டலில் வயிறு நிறையச்சாப்பிடவேண்டும். அதற்கும் தானே பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டான்.

இவனுடைய நினைப்புகளை நினைத்து இவனே சிரித்துக் கொண்டான். முழுசாக தன்னுடையது என்று ஐம்பது ரூபாவைக் கண்டதும் எண்ணங்கள் எல்லாம் எப்படி அலைப்புறுகின்றன.

சிவநாதன் அப்பொழுதுதான் நிமிர்ந்து பார்த்தான். கறுப்பு பிறேம் முக்குக்கண்ணாடி, சிலமாதங்களாகவே வெட்டப்படாமல் நீண்ட தலையிர், சைட்பர்ன்ஸ், தொளதொளவென்ற ரவுசர். குதியர்ந்த சப்பாத்து. வலது கையில் சிகரெட் அனாயாசமாக ஊதித் தள்ளிய படி இவனையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றவனைக் கண்டான். அவனுடைய கையை சேர்த்துப் பிடித்தபடி அவன்கூட ஒரு பெண்.

சிவநாதனுக்கு இவன் இவனோடு கூடப்படித்தவன் என்பது மாத்திரம் சட்டென்று நினைவுக்கு வந்தது.

ஆனால் எந்த வகுப்பு? என்ன பெயர் என்பது நினைவில் தட்டுப்படவில்லை.

இவனுடைய தர்மசங்கடத்தை புரிந்து கொண்ட அவன் இன்னும் நெருங்கி வந்து தோழ்களில் மெதுவாக அழுத்தினான். “நீ சிவநாதன் இல்ல என்ன தெரியாதது மாதிரி நிக்கிறீர் அதுக்குள்ள மறந்திற்றிரா”

சிவநாதனுக்கு இப்போது நினைவுக்கு வந்தது. அவனோடு ஜெ. எஸ். சி வகுப்பில் பி செக்சனில் படித்த ஜெகநாதன் அப்போது மிகவும் ஓடிசலாக சதைவற்றி எலும்புகள் துருத்த இருந்தான். ‘சாயிராம்’ என்று அவனை கேலி செய்து அழைத்தது கூட நினைவிலிருந்தது.

இப்போது என்னமா பருத்துவிட்டான். முகம் உப்பி கன்னங்கள் மொழு மொழு வென்றுபொலிவிட்டாக.....

‘இவன் நல்ல உத்தியோகத்தில் இருக்க வேண்டும், நிறையச் சம்பளம் வாங்குகிறான், வசதியாக வாழ்கிறான்’ சிவநாதன் அவனுடைய தோற்றத்தைக் கண்டு மனதிற்குள் அசைபோட்டான். ‘என்ன ஜெகன் இப்படி ஆனே தெரியாமல் கொழுத்துப் போனான். இப்ப எங்கவேலை செய்கிறான்’

சிவநாதன் கூட வந்த பெண்ணை ஓரக்கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டே கேட்டான். அந்தப் பெண் தனக்கும் இந்த சம்பாசனைக்கும் எதுவித சம்பந்தமு மில்லாதவள் போல் வீதியில் நெருங்கி அடித்துக் கொண்டு ஒன்றின் பின் ஒன்றாக ஊர்ந்து கொண்டிருந்த வாகனங்களை ஆர்வத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஜெகநாதன் இதைக்கவனிக் காதவனாக கையில் கருகி முடிந்திருந்த சிகரெட் துண்டை காலடியில் போட்டு ‘சுவால்’ மிதித்துக் கொண்டே இன்னொரு சிகரெற்றை எடுத்து இவனிடம் நீட்டினான். ‘நோ ... தாங்ஸ்’ என்றான் இவன்.

நீ இன்னமும் அப்படியே இருக்கிறாய் குட் ... வெறிகுட் ... நீ இப்பவும் புட்போல் விளையாடுகிறது தானா அல்லது விட்டிற்றியா

ஜெகநாதன் கேள்விகள் இவன் எதிர்பார்த்தவை தான் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் மூன்று வருசங்கள் ‘பி’ ரீமிலும், இரண்டுவருசங்கள் ‘ஏ’ ரீமிலும் விளையாடியவன். பழைய கல்லூரி நண்பர்கள் பலர் இவனை வெகு நாட்கள் கழித்து காணும்போது இதை நினைவு படுத்த தவறுவதில்லை.

விளையாட்டு எல்லாம் இப்போவிட்டாச்சு வேலை தேடிக்கொண்டிருக்கிறது தான் இப்ப பெரிய பிரச்சனை. இப்ப அண்ணன் கூட இங்கே தான் இருக்கிறான்

‘நானும் பம்பலப்பிட்டியில்தான் வசதிப்படும் போது அங்காலப்பக்கம் வாரும்’

ஜெகநாதன் கைகளை அசைத்துக் கொண்டே விடை பெற்றான் அந்தப் பெண் மீண்டும் அவனுடைய இடுப்பை

வளைத்துக்கொண்டான் அவனும் தோள்களை அழுத்திப் பிடித்தபடி நடந்தான் அடுத்த வளைவில் நூற்றிப்பதினைந்து உறுமிக்கொண்டு வந்தது.

விவேகானந்தன் கைக்கடிகாரத்தில் நேரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே அவசர அவசரமாக அறையை சாத்திக் கொண்டு வெளியே வந்தான். சிவநாதனும் அவனைப் பின் தொடர்ந்து இருவருமாக படிவழியே இறங்கி வந்தபோது சிறிவர்த்தனா எதிரே வந்தான்.

அவனுடைய கைகளில் கந்தோர் ‘பைல்’கள். அவன் இவர்களைப் பார்த்து முகமலரச் சிரித்தான். இவர்களும் சிரித்தார்கள்.

‘சிறிவர்த்தனா நல்ல பையன் புரேக்கிறசிவ்வானவன் சோம்பால அப்படியல்ல சற்று கொம்புனல் மைன்ட்’ விவேகானந்தன் இவனுக்கு மட்டும் கேட்கும் படியாக மெதுவாகக் கூறினான். ‘இவளில் யாரை நம்புவது என்னதான் முற்போக்கு பேசினாலும் அந்த நேரத்தில் தங்கட குணத்த காட்டிப் போடு வாங்க’ என்றான் சிவநாதன் சற்றுச்சூடாக.

விவேகானந்தன் லேசாக சிரித்துக் கொண்டே தலையை ஆட்டினான்.

‘உண்மைதான் சரியான அரசியல் உணர்வும் வர்க்க பேதமும் பெருவிட்டால் எந்த முற்போக்காளனையும் இந்த உணர்வு லேசாக தட்டி எழுப்பிவிடும்———’ ஆனால் எல்லோரையு மப்படிச்சொல்லிவிட என்னால்முடியவில்லை’

‘வழக்கமான பதில் தான்’ என்றான் சிவநாதன்

‘உண்மையும் அதுதான்’ என்றான் விவேகானந்தன்

இருவரும் பேசிக்கொண்டே நடைபாதை வழியே நடக்கத் தொடங்கினார்கள். சுவர்களில் எல்லாம் சிவப்பு மையில் எழுதப்பட்ட பெரிய போஸ்ட்டர்கள் நிறைய ஒட்டப்பட்டிருந்தன காலிமுகத்திடலில் நடக்கப்போகும் கூட்டம் பற்றியும் இருந்தன. இவன் கூட்டத்துக்குப்போக முடியாத நிலைமையும் அண்ணன் குறிப்பிட்ட வேலை விட யத்தையும் விவேகானந்தனிடம் கூறவேண்டும் என்று நினைத்தான். எப்படி அவனிடம் போய் இதைக் கூறுவது?

திமரென பின்னாலிருந்து இரைச்சல் கேட்டது அது மெல்ல மெல்ல சமீபித்துக்கொண்டு வந்தது.

இருவரும் நின்றார்கள். திரும்பிப்பார்த்தார்கள். குறுக்கு வீதியால் வந்து சந்தியில் ஒரு ஊர்வலம் திரும்பிக் கொண்டிருந்தது அதன் முன்பாக பொலிசாரின் ஜீப் வண்டிகளும். மோட்டோர் சைக்கிள்களும் உறுமிக் கொண்டு ஓடின. அவர்கள் இரு நிரைகளில் அணி வகுத்து வந்து கொண்டிருந்தனர். அதில் கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம் பேர் இருக்கலாம். அவர்கள் கைகளில் சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிய சுலோக அட்டைகளை தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்கள் ஆக்ரோசமாக கோஷங்களை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தனர். சிவப்பு நிறக் கொடியில் வெள்ளை எழுத்துக்களில் சுலோகங்கள் பளிச்சிட்டன.

சிவநாதன் கேட்டான் 'என்ன மச்சான் உங்கட ஆட்கள் போல இருக்கு' விவேகானந்தன் லேசாக சிரித்தான். எதுவும் பேசவில்லை ஊர்வலம் இவர்களைக் கடந்து போய்க் கொண்டிருந்தது. ஒருவன் இவர்களைப் பார்த்து ஆக்ரோசத்துடன் கத்தினான். அவனுடைய முகத்தில் தெறித்த குரூரத்தை சிவநாதனால் சகிக்க முடியவில்லை. சிவப்புச்சேலை அணிந்த பெண்கள் அணி-ரோசாமலர்க்கூட்டம் நகர்வது போல் ஆழ்காக இருந்தார்கள். அவர்களது கீச்சிட்ட குரல்களும் இடையே கேட்டது.

இப்பொழுது தமிழிலும் சில சுலோக அட்டைகள் எழுதப்பட்டிருந்தது. சிவநாதனின் கண்களில் பட்டது. அதைக் கண்டதும் இவன் முகத்தில் பூரிப்பு.

"பராவாயில்லை தமிழிலேயும் எழுதியிருக்கிறாங்க"

"இது உனக்கு ஆச்சரியமான விசயம்தான்" என்றான் பதிலுக்கு விவேகானந்தன்.

தூரத்தில் ஜீப்பில் இருந்து இறங்கி ஊர்வலத்தை நோக்கி வந்து வந்து கொண்டிருந்த பொலிஸ் அதிகாரியின் விறைப்பான நடையை கவனித்தான் விவேகானந்தன்.

"அடுத்த வாரத்துக்கு இதுதான் ச'ஜக்ட்' நான் இது பற்றி ஒரு 'ஆட்டிக்கிள்' எழுதியிருக்கிறேன்.

விவேகானந்தன் கூறிக்கொண்டே மீண்டும் நடக்கத் தொடங்கினான் பாதசாரிகள் கடப்பதற்கு போடப்பட்டிருந்த வெள்ளைக் கோடுகளைக் கடந்து ஊர்வலத்தில் இறுதியில் நின்றவன் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

"இவங்கள் எங்கே வேலை செய்யிறாங்க. என்னத்துக்கு இந்த ஊர்வலம் நடக்குது" என்றான் சிவநாதன்.

"யூலை வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்து கொண்டு வேலையிழந்தவர்களுக்கு ஆதரவாகத்தான் இந்த ஆர்ப்பாட்டம். ஜனநாயகத்தின் மடியில் சம்பள உயர்வு கேட்டால் வீட்டுக்குப் போ என்று அனுப்பி விடுவார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்யும் உரிமைகூட இந்த நாட்டில் மறுக்கப் படுகின்றது. இதுதான் ஜனநாயகம் தார்மீகம்"

விவேகானந்தனின் வார்த்தைகள் சற்று சூடாக வெளி வந்தது. பாதசாரிகளுக்காக பச்சை லைட் எரிந்தது. சற்று நேரம் நின்றபின்னரே வெள்ளைக் கோடுகள் வழியே வீதியைக் கடந்து, பஸ் ஹோல்டிங் பிளேசில் நின்றார்கள்.

விவேகானந்தன் சொன்னான் 'உன்னைப் போன்ற பலர் வேலை இல்லாமல் போராடிக்கிறார்கள்' அதைவிட இவர்களைப்போல் வேலையிலிருந்தவர்கள் உயர்ந்துவரும் வாழ்க்கைச் செலவுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண நிலையில் உள்ள எவருக்குமே வாழ்க்கைக்கான உத்தரவாதம் இல்லை.

விவேகானந்தன் சொல்லி முடிக்கவும், சிவநாதன் ஆச்சரியத்துடன் இவனைப் பார்த்தான். அவனோ கைக்

கடிகாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே தூரத்தில் தெரிந்த பஸ்சை கவனித்தான்.

"அப்ப நான் வேலை தேடுகிறதுகூட வீண்வேலை என்று சொல்லுகிறீரா..."

விவேகானந்தன் சிரித்துக் கொண்டே கூறினான். "நான் அப்படி சொல்லவில்லை. வேலை கிடைத்தாலும் கூட நீ நினைப்பது போல் கஸ்டங்கள் எல்லாம் தீர்ந்து விடாது. இன்றைய வாழ்க்கைநிலை அப்படி"

சிவநாதனின் முகம் இறுகி விட்டது. அவன் குழப்பம் அடைந்திருந்தான். இவனுக்கு வரும்போதிருந்த உற்சாகம் இல்லை இவர்கள் நின்ற ஹோல்டிங் பிளேசின்முன் பஸ் ஒன்று வந்து தரித்தது — அந்த பஸ்ஸில் நின்று இறங்கிய ஒருவன் 'விவேகானந்தனைக் கண்டதும் கையை அசைத்துக் கொண்டே அருகே வந்தான்.

"கூட்டத்துக்கா" என்றான். 'ஆம்' என்பதுபோல் விவேகானந்தன் தலையசைத்தான்.

"என்னமச்சான் செய்வது, வேலை பறிபோனதிலிருந்து வீட்டிலிருந்த கோழிகூட முட்டைஇட மறுக்குது ... ஆனாலும் என்ன, போராடித்தான் பார்க்கப்போறான் ..."

விவேகானந்தன் திரும்பி சிவநாதனைப் பார்த்தான். சிவநாதன் பேசிக்கொண்டு நின்றவனின் காய்ந்த முகத்தையும், சோர்வடைந்திருந்த கண்களையும், சொற... சொறவென்று வளர்ந்திருந்த தாடியையும் பார்த்தான்.

"இன்றைய செய்தியோடு வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களில் ஆறுபேர் தற்கொலை செய்திருக்கிறார்கள்" என்றான் விவேகானந்தன்.

"நான் அப்படிச் செய்யப் போவதில்லை" என்று சிரித்துக் கொண்டே கையை அசைத்தபடி விடை பெற்றான் அந்த நண்பன். இவ்வளவு நேரமும் மௌனமாக நின்ற சிவநாதன் சற்றுத் தயக்கத்துடன் பேசினான்.

"ஸ்ரைக்கில் நின்றவர்களின் இடத்திற்கு ஆட்களை எடுக்கப் போகிறார்கள். என்னையும் அண்ணா ஏடு மணிக்குமன் வரச் சொல்லியிருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக ஒருவரைச் சந்திக்க வேண்டும்"

சிவநாதனின் தயக்கத்தை புரிந்து கொண்ட விவேகானந்தன் மீண்டும் சிரித்தான் - அந்த சிரிப்பு சிவநாதனை என்னவோ செய்தது. இவனது 'ஈகோ'வை ஊடுருவி உருவளித்தது.

"அப்போ நீர் கூட்டத்துக்கு வரப் போவதில்லை" சிவநாதன் மௌனமாக நின்றான் — பஸ் வந்தது. விவேகானந்தன் ஏறிக்கொண்டான். சிவநாதனும் அதில் தொற்றிக்கொண்டான். விவேகானந்தன் இவனை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தான் "நானும் கூட்டத்துக்கு வருகிறேன், அண்ணரோடு போகப் போவதில்லை"

சிவநாதன் நறுக்கொன்று பதில் அளித்தான். வீட்டுக்குப் போனதும் அவனுடைய அண்ணா இன்னுமொரு தடவை இவனை "பொறுப்பில்லாதவன் சோம்பேறி" என திட்டப் போவதை நினைத்து தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

புத்தகங்கள்

பேனாக்கள் இன்னும் உனது
மேசையில்.....

ஓ... எனது இனிய மகனே,
உன்னை நினைத்து,
இன்னும் எனது கண்கள்
கண்ணீரைப் பொழிகின்றன.

அம்மாவும்,
தங்கைகளும் உன்னை நினைத்து,
நினைத்து,
அழுவதை நீ உணர்கிறாயா?

போரிடச் செல்வதாய்
கூறினாயே, அதை நினைத்து,
உள்ளம் பூரிப்படைகிறது

ஆயினும்,
ஏன் இன்னும் உன்னைப் பெற்ற மனது
அழுது வடிகிறது

நீ,
எடுத்துப் படித்த புத்தகங்களும்,
பேனாவும்,
இன்னும் உனது மேசையில்
உறங்கிக் கிடப்பன.

நீ,
நடந்து திரிந்த
தடங்கள் நெஞ்சில் பதிந்தும்
உன் குறும்பு மொழிகள்
காதில்,
இன்னும் கேட்பன.

கூண்டுக் கிளியாய்
சிறைக்குள் அகப்பட்டு
இவளியேறி
எங்கு பறந்து சென்றாய்.

‘சுகமாய் இருக்கிறேன்’
என்று மட்டும் எழுதினாய்
உனது முகவரியின்றி,
எங்கள் உணர்வுகளை
எப்படி எழுதிக் காட்டுவது.

-கல்லூரன் -

கவிதை

‘ஒரு நாள் வருவேன்’
என்றும் சொன்னாய்
அது எப்போது
அது வரையில்
நாங்கள் உயிர் வாழ்வோமா?
வானம் இருண்டு
கிடப்பது போலவும்
கடல்கள் திரண்டு
பனை உயரத்தில்
வெளிக்கிளம்புகையில்
மலைகள் திரண்டு
உருண்டு வருவது போலவும்
எங்கள் நெஞ்சில்
பயங்கரம் மின்னி, மின்னி
மனது அழுகிறது:
நீ,
எப்பொழுது வருவாய்
விடுதலை கொணர்வாய்
ஓ... எனது மகனே
உன்னை நினைத்து
இன்னும் எனது கண்கள்
கண்ணீரைப் பொழிவனவே:

ஈழவாணனுக்கு

அஞ்சலி ...

— லோகன்.

ஈழவாணன் என்ற
ஆழமான
இலக்கியக் கிணற்றை
காலன்
இடைநடுவில் மூடிவிட்டான்
ஆற்றல் நீர் நிரம்பியிருந்த
அத்த
ஆழக் கிணறு
அநியாயமாய் மூடப்பட்டுவிட்டது
ஆனால்
அது
நீர் பாய்ச்சி வளர்த்த
இலக்கியப் பயிர்கள்
அறுவடையாகும் போதெல்லாம்
அந்தக் கிணறு
எம்மால்
நினைக்கப்படும்.

“மாற்று” பெற்ற முதற்கடிதம்

காலாண்டிதழ் அரையாண்டிதழாய்... அதுவும் வருமோ என்ற நிச்சயமின்றி... வாழ்வே அதித்தியமாய் கேள்விக்குறியாய் போன கால கட்டத்தில் நாம்! எனினும் உங்கள் இரண்டாவது பிறப்பு எவ்வித ஊனமோ, Operationகளோ அற்றுப் பூரண பிறப்பாக மலர வேண்டுகிறேன்.

‘மாற்று’... கட்டளையல்ல, நாம் எசமானருமல்ல Introductionனே (or Editorial ?) நல்லா வந்திருக்கு (சொல்ல வேற வடிவான வார்த்தைகள் வருகுதில்ல, ஆனால் நாம் ‘இன்னும் தூரத்தே தான் நிற்கிறோம்’ சிறுகதை நன்றியிருந்தது (ஓளவு பிரசார வாடை வீசிய போதிலும் கூட) மலையன்பனின் கவிதைகள் (Sarcorstic ஆக எம் சமுதாயத்தைப் படம்பிடிப்பது) குறிப்பிடத் தக்கன Interesting ஆக வாசித்துக் கொண்டு போகையில், ‘Studio Dilza’ வந்து உள்ளடக்கம் இன்னும் அதிகமாக இருந்திருக்கக் கூடாதா என ஏங்க வைக்கிறது இது காரமுள்ள கடுகுதான் சந்தேகமில்லை.

பிறப்பு 2 இன் வெற்றிக்கு வாழ்த்துக்கள்!!

கரம்பொன் மேற்கு,
ஊர்காவற்றூற.

இங்ஙனம்
அன்புடன்,
மைத்ரேயி சபாரத்தினம்

மேதுனங்களில்..

சிக்காக்கோ நகரில்
நம்மவர்கள்
ஜெயித்த நாட் தொடங்கி
இன்று வரை
மே. முதற்திகதி மட்டும்
நாங்கள்
முழக்கங்களிடலாம்
வாளை முட்டும் வரையும்
குரல்கள் எழுப்பலாம்
லட்சக் கணக்கில்
பணம் பெற்று
பாடவரும் அவருக்கும்
ஆடிப்பாடி...
புரியாத பாஷையில்...
வியர்க்கும்...
வேலைத்தளத்தில் எங்களுக்கு
வியர்வை வடிவது போல...
ஐப்பத்து ஆறில்
ஹர்த்தால் - நாம்

இலங்கைத் தொழிலாளிகள் - என
நடாத்தியதால்...
அது அவர்களை
நடுக்கியதால்...
இப்போதெல்லாம்
சிங்களத் தொழிலாளி...
தமிழ்த் தொழிலாளி...
என
நீண்ட ஊர்வலங்களில்
நிறச்சட்டைகள்
வித்தியாசமானவை போல
நிமிர்ந்து எழும் கோஷங்களும்
வெவ்வேறு மொழிகளில்
ஆனால்
கூலை நாம் அருந்திய
வெறும் தேனீர்
எழுபத்தைந்து சதம்தான்
இருவருக்கும்
மாலை, மீண்டும்
பாண் உண்டால்
மூன்று ரூபாய்களை - அது
அள்ளிச் செல்லும்.

அமெரிக்க C.I.A. சில அரசியல் குறிப்புகள்

அண்மையில் நிகழ்ந்த அமெரிக்க தம்பதிகளின் கடத்தல் விவகாரம் அகில உலகிலும் இலங்கையின் பெயரை பரவலாக அடிப்படச் செய்தது. இன்றோ இச்சல சலப்புகள் ஓய்ந்துபோயின. இச் சம்பவத்தின் அடியாக ஈழத் தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் எதிரொலிக்கப் பட்ட சில பரிமாணங்கள் கவனத்திற்கு உரியதாகின்றது. கடத்தல் சம்பவத்தை ஒரு தீட்டாக கருத முற்பட்ட ஒருசிலரின் அங்கலாய்ப்புக்கள் ஒருபுறம் இருக்க, அமெரிக்காவின் C.I.A. நிறுவனம் பற்றி ஈழத்தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கப்பட்ட விசாரணை உணர்வுகள் வரவேற்கத்தக்கது. ஈழத் தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில் இது ஓர் நல்ல சகுனமே.

வடக்கு கிழக்கில் வாழும் அடிநிலை மக்கள்கூட C.I.A. என்ற நிறுவனத்தைப் பற்றிய தகவல்களை பெறுவதில் காட்டும் ஆர்வத்தை அவதானிக்கப்படக் கூடியதாக உள்ளது. ஒரு காலத்தில் அமெரிக்காவிற்கும் C.I.A. நிறுவனத்திற்கும் எதிராக இடதுசாரிகளே கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். அப்பொழுதெல்லாம் அது இடதுசாரிகள் காட்டும் வெறும் பூச்சாண்டியாக மட்டுமே அணுகப்பட்டது. இன்றோ விடயம் வேறு வகையாகவே அணுகப்படுகின்றது என்பதினாலேயே இதனை நல்லதோர் சகுனம் என்றோம்.

இதுவரை காலமும் ஈழத் தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் இருந்துவந்த வலதுசாரி சக்திகளின் ஆதிக்கச் சர்வீஸ் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமாக இதனைக் கொள்ளவும் முடியும்.

இத்தகையதோர் சந்தர்ப்பத்தில் மாற்று வாசகர்களுக்கு நாமும் C.I.A. பற்றிய சில குறிப்புக்களைத் தருகின்றோம்.

அமெரிக்க C. I. A. என்பது அமெரிக்க முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன் காக்கும் ஓர் சர்வதேசிய அரசியல் உளவு ஸ்தாபனம் ஆகும். அமெரிக்க ஏகபோக மூலதனம் முழு உலகையுமே தனது சந்தை ஆக்க முயன்றுகொண்டு இருக்கிறது. வரலாறு புகட்டிய பாடங்களையெல்லாம் உதறிவிட்டு தனது அடக்குமுறை சப்பாத்து நிழலின் கீழ் முழு உலகையும் கொண்டு வரவே அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய வாதிகள் விரும்புகின்றனர்.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் இந்த அபி லாசைகளை ஈடேற்ற நிகழும் பிராயத்தனங்களின் ஒரு கருவியாகவே C.I.A. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு உதவி வருகின்றது. அமெரிக்க முதலாளி வர்க்கம் பல

கோடி டொலர்களைக் கொட்டி இந் நிறுவனத்தை இயக்கி வருகின்றது.

உலகளாவிய வகையில் முதலாளித்துவச் சுரண்டலுக்கும், ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிராக கிளர்ந்தெழும் போராட்டங்களையும், கிளர்ச்சிகளையும் அழித்தொழிப்பதில் C. I. A. நிறுவனத்தினர் செய்து முடித்த அட்டுழியங்கள் ஏராளமானவை. தமக்கு விரோதமான நாடுகளின் ஆட்சிகளை கவிழ்ப்பது அல்லது அவற்றை சீரழியச் செய்து அடிப்பணிய வைப்பது முதல் அரசியல் தலைவர்களைக் கொலைசெய்வது வரை C. I. A. யின் செயற்பாடுகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

ஆபிரிக்க கண்டத்தில் லுமும்பாவின் கொலை தொடங்கி அடிக்கடி நிகழும் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புச் சதிப்புரட்சிகள் வரை C. I. A. யின் செயற்பாடு வெளிப்படையானது. நிறுவெறி தென்னாபிரிக்கா அரசைப் பாதுகாப்பதில் C.I.A. மறைமுகமாக இன்றும் செயற்பட்டே வருகின்றது.

ஆசியாவில் சுகர்னோ தலைமையிலான இந்தோனேஷிய அரசைக் கவிழ்த்து அந்நாட்டின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவன் ‘‘ அய்யிட் ’’ அவர்களைக் கொன்றதோடு முப்பதினாயிரத்திற்கும் பேற்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தவர்களை அழித்தொழித்த நிகழ்ச்சியின் பின்னணியிலும் நின்றதும், C. I. A. தான் மேலும் பங்காதேஷில் முஜீபுர் ரகுமானைக் கொலை செய்து அவர் ஆட்சியைக் கவிழ்த்தது, பாகிஸ்தானின் தலைவர் சுல்பிகார் அலிபூட்டோவை கொலைசெய்த நாடகத்தின் பின்னால் நின்றமை போன்ற நடவடிக்கைகள் ஆசியாவில் C. I. A. யின் குறிப்பிடத்தக்க சில நடவடிக்கைகளாகும்.

தென் அமெரிக்க கண்டத்தின் ஜனநாயக அரசாக முகிழ்த்த சிலியின் அலண்டே அரசைக் கவிழ்த்ததோடு, அவரைக் கொலை செய்தமையும்கூட C.I.A. யின் கைங்கரியம் என்றே அறியப்பட முடிகின்றது. இன்றைய கியுபாவின் பிடல் கஸ்ட்ரோ தலைமையிலான அரசை சிதைக்க அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தில் எடுக்கப்படும் முழு பிராயத்தனங்களின் பின்னாலும் C. I. A. தான் கருவியாகச் செயற்படுகின்றது. பொலிவியாவில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட ஏர்னஸ்ட் சேகுவேராவின் மரணத்தின் பின்னாலும் C.I.A யைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணிதான் சூத்திரதாரியாக இருந்தார்.

ஏன் இலங்கையின் முன்னாள் பிரதமர் S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவின் கொலைக்குப் பின்னணி

யில் கூட C.I.A. இருந்திருக்கலாம் என்பது அரசியல் அவ்தானிகளின் கருத்தாக உள்ளது. கம்பூச்சியாவின் முன்னாள் தலைவராக இருந்த ஸோரேடம் சிகார்னாக அவர்கள் தமது நாட்டிற்கு எதிராக C.I.A. சதிகளை விபரித்து “C.I.A. யுடனான எனது போராட்டம்” என்ற நூலையே எழுதியுள்ளார்.

இத் தகவல்களையும் இங்கு குறிப்பிடப்படாத தகவல்களையும் கொண்டு நோக்குகையில் C. I. A. என்ற அமெரிக்க உளவு ஸ்தாபனமானது அருவருக்க ஒரு சர்வதேச பயங்கரவாத நிறுவனம் என்பதே புலப்படாய் உள்ளது.

இத்தகைய C. I. A. நிறுவனமானது இன்று உலகில் பல்வேறு ரூபங்களில் பல்வேறு வகையான நபர்களைக் கொண்டு தன் காரியங்களை சாத்தியப்படுத்துகின்றது. சமூகநலச் சேவை ஸ்தாபனங்கள், மத நிறுவனங்கள், அரசியல் ஸ்தாபனங்கள், பிற பல

பொது நிறுவனங்கள் என்ற வகையில் நிறுவன ரீதியிலும்; சமூக சேவையாளர், மத குருமார், அரசியல் வாதிகள், ஆராய்ச்சியாளர், ராஜதந்திரிகள் போன்ற தனிமனிதப் பிரதிநிதிகளின் போர்வையிலும் C.I.A. தன் நடவடிக்கைகளை உலகம் பூராவும் விஸ்தரித்து வருகின்றது. இதில் அவதானிக்கப்பட வேண்டியது என்னவென்றால் சில மூன்றாம் மண்டல நாடுகளில் வலதுசாரி, இடதுசாரி அதிதீவிர பாணியில் அமைந்த அரசியல் குழுக்களை நிறுவுவதிலும், அல்லது அவற்றை ஊக்குவிப்பதிலும் C.I.A. தன் செயற்பாட்டை நிறுவியே உள்ளது. இதன் நோக்கம் சரியான அரசியல் மார்க்கம் கொண்ட விடுதலை ஸ்தாபனங்களின் வளர்ச்சியைத் தடை செய்வதே ஆகும்.

எனவே தான் ஈழத் தமிழ் மக்களிடையே இன்று விசாரணைக்குள் C.I.A. பற்றிய விடயம் உள்ளாகி இருப்பது அவர்களின் அரசியல் எதிர்காலம் உரிய திசையில் உருவாக உதவும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

வள ர் க் கி வே ன் ள் ரூ வி ம்

நெருப்பே எம்மோடு உனக்கென்ன கோபம்?
ஈழத்தமிழர் என்ன ஈனப் பிறவிகளோ?
எத்தனை ஆண்டுகள் நாம் எரிந்துகொண்டிருக்கின்றோம்
இடித்திடித்து நீ எமக்கு எடுத்துரைக்க விரும்புவது
இன்று நாம் உணர்ந்து கொண்டோம்.
வர்த்தக நிறுவனங்கள், வாழ்மனைகள், வாகனங்கள்
முற்றும் எரிந்து ஒங்கி எழும் ஒளிப்பிழம்பில்
வேள்வி வளர்க்கின்றோம்.

போதனையில் பெருததெல்லாம்
வேதனையில் பெற்றுவிட்டோம்
கட்சி நாம் வேறு என்று கச்சைகட்டல் விட்டு
[விட்டோம்]

சாதி என்று எமக்குள்ளே பேதம் இனி இல்லை
பந்தியிலே ஒன்றாய் பகிர்ந்து நாம் உண்ணுகின்றோம்.

ஓலைக்குடிசை எரிந்த தொழிலாளி
புனர்வாழ்வுத் திட்டத்தில் புதுக்குடிசைபெற்று
குதுகலித்து வாழுகிற மர்மம் அறிந்துகொண்டோம்.

நெருப்பே உன்னோடு எமக்கென்ன கோபம்
எமக்குள் ஒற்றுமையை எடுத்துரைக்க நீ
கொண்டாய் கோலம்!

தா. இராமலிங்கம்
ஜூலை, 1983

கறை படியும் வைகறைகள்....

மௌரியன்,

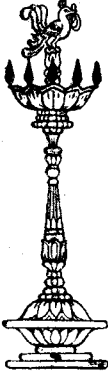
என் சோதரனே
இப்போது நீ
துயில்வாய்...
நானே இப்படி
நீ...
நன்றாகத் துயில்வதற்கு
வாய்ப்பற்றும்
போகலாம்
எந்தக் கணத்தில்
இங்கு—
எது நடக்கும்?
என—
தார்மிக சமுதாயம்
தத்தளித்துக் கிடக்கிறது
எனினும்...
விடிந்தால்
விழிபடரும்
வழிபெயல்லாம்...
சத்திரனில்—உங்கள்
சாத்திரங்கள்
முாசறையும்...
சுவர் சுலோகத்தில்
விரம்—
பெருக்கெடுக்கும்
கல்தோன்றி
மண்தோன்றி
காலத்து பெருமைகளை
சொல்லிச் சொல்லியே—
சுமாய்த் தூங்கிடுவாய்
—என்றாலும்
கனவுகளில்
திடுக்குற்று
நனவுகளில்
நடுங்குகிறாய்...
அப்போ—
வினக்கின்
சுடர் சுட
தீ யாய்

திகைக்க வைக்கும்
இன்றைக்கு இப்படி,
நானேக்கு எப்படியோ?
எதிர்காலம்?
கவலைகளில்
பூஜ்யமாய்—
புன்னகைக்கும்.
—என்றாலும்
உனக்கு
திருவிழாக்கள்
குறைவில்லை
பிறந்தநாட்கள்...
திருமணங்கள்...
இன்னிசைகள்...
இப்படியே.....
(சே...என்ன ஜென்மம்)
உன்—
பக்கத்து வீட்டில்
நேற்று
நள்ளிரவு
காக்கிச் சட்டைகள்
ஊடுருவி
—அங்கிருந்து
கடத்தப்பட்ட...
(கைது செய்யப்பட்ட)
இளைஞனின் தாயின்
ஓலத்தையும் மீறி
உன்வீட்டு வானொலி
உரத்தே—
படிக்கிறது
திட்டங்களில்லா
தீர்மானங்களின்
திக் விஜயங்கள்
அதல—
பாதாளங்களை
நோக்கி
அடியெடுத்து
வைக்கின்றன...

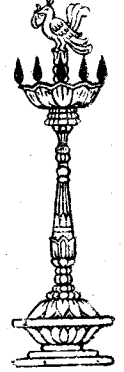
வார்த்தைகளை—
கொட்டிக் கொட்டி...
மரத்துப்போன நாக்குகள்,
வார்த்தைகளை—
கேட்டுக் கேட்டே...
அடைத்துவிட்ட செவிகள்
வார்த்தைகளை—
கௌரவித்து
தட்டித் தட்டியே...
சோர்ந்துபோன கைகள்.
வெறும்—
வார்த்தைகளால்
உனக்கு நீயே
சமாதி கட்டி
சமைந்தே போனாய்
உன் விழிப்பிற்காய்
எந்த அதிர்ச்சியைக்
கொடுக்கலாம்...?
அதிர்ச்சிகளை
ஜீரணித்தே பழகியதால்
அதனை எதிர்பார்த்தே
அடுத்தநாள் பேப்பரை
ஆவலுடன்—
எதிர்பார்க்கப்
பழகி விட்டாய்
இதோ—
இன்றைய செய்தி
வடபகுதி நோக்கி
—அகதிகள்—
வருகிறார்கள்.....
இப்படியே போனால்?...
இனி ஒருநாள்
இப்படித்தான்
செய்திவரும்—
மாவலி கங்கை
வடக்கு நோக்கி
ரத்தகாய் வருகிறது.

நாளுக்கோர் புதுமை நாடுவது உண்மை
இவற்றை அளிப்பதுதான்

வே. தர்மலிங்கம் ரெக்ஸரேலஸ்

தாமான மிடவைத் தினிககளுக்கு சிறந்த
ஸ்தாபனம்

நங்கையர் விரும்பும் அழகு வர்ணங்களில்
சிபோன், மணிப்புரி, காஞ்சிபுரம், ஆலி,
பஸ்மீனா, டிஸ்கோ, பேமிசுட், மற்றும் பல.

வே. தர்மலிங்கம் டெக்ஸ்டைல்ஸ்

இல: 8, மத்திய சந்தை,

சுன்னாகம்.

அன்பளிப்பு

oo

oo

விக்னேஸ்வரா ஸ்ரோர்ஸ்

(அடைவு பிடிக்கும் நிலையம்)

106, காங்கேசன் துறை வீதி,

(பொலிஸ் நிலையம் முன்பாக)

சுன்னாகம்.

With the Best Compliments From

CITY RICE MILL

KANDY ROAD,
Vavuniya.

0242103
0242123

With the best Compliments from

N. Balasubramaniam

(Fertilizer Dealer)

COLOMBO COMMERCIAL CO (FERT) LTD.

All Kinds of Fertilizers will be available from C. C. C.

Please contact:

N. Balasubramaniam

VARIVALAVU,

KARAINAGAR.

அச்சுப்பதிப்பு:- திருச்செல்வி அச்சகம், 840, H. K. S. வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
ஆசிரியர்:- "மலையப்பன்" நாவலடி, நேன், திருநெல்வேலி மேற்கு, யாழ்ப்பாணம்.

‘மாற்று’ வின்

ஏற்றத்திற்காய்

போற்றிடுவோம்.

கஸ்கி சன்ஸ்

147, ஸ்ரீரங்கி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

23711

அபிவிருத்திப் பாதையில்.....

யாழ்ப்பாணத்து நிர்வகம் குளங்களில் தங்கியுள்ளது
காலம் தோறும் குழங்களை ஆழமாக்குவோம்
குளங்களில் அதிகளவு நீரைத் தேக்குவோம்
குளத்து நீர்ப் பெருக்கால் கிணற்று நீரைப் பெருக்குவோம்
யாழ்ப்பாணத்து மூலவளம் பனைவளம் என்போம்
பனையை அதிகமாக வளர்த்து பயனைப் பெறுவோம்
வீதிவோரங்களில் நிழல் மரம் நடுவோம்
வீட்டுத் தேவைக்கு எலுமிச்சை நடுவோம்
விறகுத் தேவைக்கு சவுக்கு உண்டாக்குவோம்
வெற்றிடங்களில் பப்பாமரம் நடுவோம்
நெசவு வேலைக்குப் புத்துயிர் அளிப்போம்
தென்னந்தும்பு பனந்தும்பு பயந்தர வழிசெய்வோம்

★ குளம் தோண்டல் ★ மரம் நடுதல் ★ பனையபிவிருத்தி
மில்லைவற் தொழிலகம் என்றும் உதவும்

த. பெ. இல: 77,
தொலைபேசி: 23233

யாழ்ப்பாணம்.